

ת"פ 16036/08/14 - מדינת ישראל נגד אבירם פרג'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16036-08-14 מדינת ישראל נ' פרג'
תיק חיצוני: 000047229/2013

בפני	כב' השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אבירם פרג'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמרי אבודרם ומתמחה יובל אבן זמיר

ב"כ הנאשם עו"ד יוספי

הנאשם בעצמו

החלטה

ביום 12.11.14 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, בטרם הרשעה יישלח לקבלת תסקיר אשר יבחן את שאלת ההרשעה. עמדת התביעה בתיק להרשעה ומאסר אשר תבחן ריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי וקנס ואילו ב"כ הנאשם יוכל לטעון פתוח.

נוכח הודאתו הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה חבלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלונן גרים באותו בניין, כאשר המתלונן משמש כוועד הבית. ביום 30.01.14 בכניסה לבניין הנאשם והמתלונן דחפו אחד את השני. מיד ובסמוך תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין בכך שנגח בפניו של המתלונן וגרם לסדק דיסטלי קטן באף.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן, לפיו, הנאשם בן 38, נשוי ואב לשלושה, עובד כעורך מגזין ספורט

אתגרי מזה 10 שנים - עצמאי. הנאשם פוטר משירות צבאי עקב בעיה רפואית.

הנאשם נעדר עבר פלילי, בהתייחסות לביצוע העבירה הודה הנאשם בביצועה. ברקע תאר כי במשך 7 שנים, מתגורר בשכנות למתלונן. לאורך השנים משפחתו חוותה הטרדות חוזרות ונשנות מצד המתלונן כלפיו כמו גם לדיירים אחרים בבניין. לדעתו המתלונן רווק ללא ילדים המרוכז ביצירת תככים ומריבות מול השכנים. עיקר הקונפליקט נסב סביב קשייו של המתלונן לעמוד ברעש שעשו ילדיו בשעות אחר הצהריים. עוד הסביר כי אשתו בת העדה האתיופית, המתלונן בעל עמדות גזעניות ולפיכך התנכל למשפחתו. הנאשם תאר כי ביום האירוע על רקע ויכוח של תשלום ועד הבית, המתלונן התנהג בתוקפנות מולו, גידף ומנע את כניסתו לבניין. תאר כי חווה איום ובתגובה נקט באלימות כנגד המתלונן. הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו, ביטא צער וחרטה. תוך שהוא מדגיש כי מדובר בהתנהגות חריגה להתמודדות עם קונפליקט בדרך כלל. הנאשם נמנע מליצור קשר עם המתלונן מאז המקרה. שירות המבחן התרשם כי בנאשם לצד האמור מתקשה להעמיק בבחינת התנהלותו האלימה והמניעים לה. ניכר קושי בגילוי אמפתיה והבנה לפגיעה במתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר אלמנטים עבריינים באישיותו ודפוסי אלימות מושרשים. הבסיס לביצוע העבירה תקופה ארוכה של תקשורת לקויה עם המתלונן, צבירת כעסים שהוביל להתפרצות האלימה.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית ובנסיבות אל שירות המבחן לא בהמלצה להטיל צו מבחן. לעניין הרשעת הנאשם, ביטא חשש כבד, נוכח העובדה כי הנאשם לוקח חלק בפרויקט ספורט שנתי בו לא יוכל להמשיך במידה ויורשע. שירות המבחן מעריך כי הרשעתו תביא לפגיעה תעסוקתית בתחום זה ופרויקטים עתידיים. נוכח העובדה כי היות העבירה חריגה להתנהלות הנאשם, ההרתעה שיצרה הפגיעה האפשרית במקורות ההכנסה המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם. שירות המבחן המליץ על הטלת 140 שעות של"צ.

במסגרת הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טען לחומרת העבירה, הוגשה תעודה רפואית. ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לאמור בתסקיר, לקושי לקבל אחריות ואי יצירת קשר עם המתלונן. ב"כ המאשימה שוחח עם המתלונן שלטענתו גם כיום חי בפחד. ב"כ המאשימה סבור כי מדובר בעבירה המחייבת הרשעה בדיון וכן מאסר בדרך של עבודות השירות, יש להעדיף את האינטרס הציבורי וכן הזכות של השכן לגור בלא פחד. המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם התייחס לנזק הרפואי שלדעתו היה ברף הכי נמוך. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, תרומתו לחברה בדרך התנדבותית. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם הבין את הפסול שבמעשה ובושה שאחזה בו. עוד הפנה לכך שהאירוע החל באירוע אלימות הדדי.

שאלת ההרשעה

לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום לבטל את הרשעת הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פי הלכת כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק - דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום

הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

הפסיקה כאמור מציבה מבחן כפול שעל הנאשם העותר לאי הרשעתו לעמוד. ראשית הפגיעה בנאשם. ב"כ הנאשם הציג לבית המשפט מכתב של חברת הפקה המארגנת אירוע בשם "מטיילים עם הרכבת" לפיו לנוכח התיק הפתוח לא ניתן היה להעסיקו בפרויקט. מדובר בפרויקט של רכבת ישראל. גם באירועים עתידיים לאור דרישות ההפקה הנאשם לא יוכל להשתתף. לעניין חומרת העבירה כתב האישום תוקן וראשיתו של האירוע החל בתקיפה הדדית של הנאשם והמתלונן. בהמשך ובסמוך נגח הנאשם בפניו וגרם לחבלה באפו בדמות סדק ללא תזוזה (עלפי האמור בתעודה הרפואית שהוגשה לבית המשפט). התיק נגד המתלונן נסגר לאחר שזה פנה למאשימה לסגור את התיק. לעיתים שיקול הדעת של בעל הסמכות המנהלית בקשר להגשת כתבי אישום קשורה בתוצאות המעשה העברייני והנפגע קשה יותר מבין המעורבים, כאשר יש תקיפות הדדיות. איני יכול לומר כי מדובר בשיקול דעת פגום. אלא, יש בו לעשות צדק בנסיבות אירוע ספציפי ואין בידי לבקר את שיקול הדעת המנהלי. יחד עם זאת בבוא בית המשפט לגזור דינו של נאשם בית המשפט אינו יכול להתעלם מההדדיות בה החל האירוע והשפעת האירוע על התנהלות הצדדים. הנאשם נהג בצורה אלימה יותר בכך שנגח בפניו של המתלונן וגרם למתלונן לחבלה ועל כך הוא עומד לדין. אולם, חלקו של המתלונן באירוע יש בו להשליך על עונשו של הנאשם. בנסיבות אלו שהאירוע החל בתקיפה הדדית ולאור האמור בתסקיר שירות המבחן. אני סובר כי האינטרס הציבורי במקרה הנוכחי לא יפגע בצורה קשה במידה והנאשם לא יורשע. זאת כאשר בית המשפט מתחשב בחלקו של כל אחד מהמעורבים באירוע ותוצאת האירוע.

סוף דבר לאור האמור, המלצות שירות המבחן והאמור בתסקיר אני מורה על ביטול ההרשעה שלל הנאשם וקובע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

נוכח נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי; האמור בתסקיר שירות המבחן והמלצותיו.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים להחלטה אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי על סך 2,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 90 יום מהיום.

ב. אני מורה לנאשם לבצע 140 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן. בעמותת אתגרים.

בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צו השל"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, הפיצוי יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות לקבל שובר לתשלום הפיצוי.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, בהעדר הצדדים.